

[Søren B. Jørgensen.]

på fiskerfartøjerne. Ministeren har jo udførligt omtalt det. Det vil hjælpe til med at skaffe flere råvarer til fabrikkerne i land. Jeg har også noteret mig, at den støtte på de 10 mill. kr. jo ikke er det eneste, som regeringen i de forløbne 2 år har hjulpet dette erhverv med.

Dette var nogle af de problemer, som jeg mener må indgå i de fremtidige diskussioner om fiskeriet. Tilbage bliver så et ret alvorligt spørgsmål, og det er, om vi fremover kan opretholde den nuværende kutterflådes størrelse. Svaret på dette spørgsmål afhænger af en række forhold, som endnu ikke er afklaret. Men hvis resultatet bliver, at flåden skal nedskæres, hvordan kan man så tænke sig at dette kan ske med mindst mulig gene? Ja, også her er der flere muligheder, og jeg skal pege på et par stykker af dem.

Her kan vi først og fremmest tale om den naturlige afgang. Vi ved, at vi i Danmark har den højeste gennemsnitsalder for aktive landmænd i Europa. Hvis det bliver aktuelt med dette, er der vel ikke noget til hinder for, at vi også på dette område kan få tal frem for, hvor høj gennemsnitsalderen er for fiskerne her i landet. Der kan også blive tale om en eller anden form for efterlønsordning, såfremt fiskere over en vis alder måske allerede på nuværende tidspunkt ønsker at holde op. En sådan ordning kan måske kombineres med en eller anden form for ophugningspræmie. En ombygning af nogle af vore kuttere må også komme på tale, ligesom eventuelt salg til udviklingslandene må med i billedet. Det er jo sådan, at til en sådan eventuel strukturomlægning kan vi få betydelige beløb stillet til rådighed fra EF.

Hvis man på nuværende tidspunkt skal foretage en vurdering af beskæftigelsen fremover inden for fiskerierhvervet, mener jeg, man sammenfattende kan sige, at når først vi kender EFs fremtidige fiskeripolitik, når den har fundet sin endelige udformning, når forhandlingerne med tredjelande er tilendebragt, når vi har fået fingerpeg om de resultater, der vil opstå ved det alternative fiskeri, så vil udfaldet nok ikke være så dårligt, som mange i dag frygter. Alligevel må vi vel indstille os på, at fiskeriet i nogen grad vil blive begrænset for visse fiskearter, men en voldsom reduktion af fiskeriet og dermed beskæftigelsen tror jeg

ikke der kan blive tale om. Der vil sikkert blive tale om nogle overgangsvanskeligheder i den kommende tid, inden vi får udformet den endelige fiskeripolitik, men ligesom det har været tilfældet med andre erhverv, der har været i vanskeligheder, så vil socialdemokratiet, også når det gælder fiskeriet, medvirke positivt til løsning af de problemer, der måtte opstå.

Erlendsson (FP):

Det er en temmelig umulig forespørgsel, hr. Bjørn Poulsen har stillet til besvarelse af fiskeriministeren på nuværende tidspunkt, ikke fordi ministeren er ny i embedet, men fordi der er så mange ukendte faktorer, man må tage højde for, hvis man skal give et svar, der blot nogenlunde nærmer sig det kommende handlingsforløb, hvad angår beskæftigelsessituationen i det danske fiskerierhverv. Det svirrer stadig med uløste problemer i Kommissionen, i Ministerrådet og i nationale parlamenter.

Ministeren har gjort et forsøg på at trække nogle linjer op ved at give en redegørelse, der hovedsagelig omfatter de problemer, som i snart 2 år har været ugentlig kost i markedsudvalget, hvad enten de har stået på udvalgets dagsorden eller er taget op under »eventuelt«, og det kan naturligvis være nyttigt at få disse problemer ridset op i sammenhæng.

Et gammelt ord lyder: »Gud bevare mig for mine venner. Mine fjender kan jeg selv klare.« Med hensyn til de vanskeligheder, der trårner sig op for fiskerierhvervet, synes Storbritannien at være årsagen til de fleste. Men også beslutninger af den norske og svenske regering kan nok blive besværlige for os i fremtiden, for ikke at tale om Sovjetunionen og de andre Østersøstater.

Danmark skal som et af de 9 EF-lande forhandle sig til rette med de 8 andre om, hvad, hvornår og hvor meget vi må fiske, og vi skal bøje os for flertallets afgørelse – mere eller mindre modstræbende, helst slet ikke modstræbende – selv om den går vore interesser imod. Samtidig skal der på vore vegne i Kommissionen forhandles og sluttet aftale med tredjelande. Resultatet af denne store forhandlingsaktivitet har allerede ført til meget følelige begrænsninger i det danske fiskerierhverv: et totalt stop for sildefangsten fra 28. februar til 30. april, som meget vel kan blive til sildestop for resten af året. Det har omgående medført store kollektive afskedigelser og fabrikslukninger i